

53.
7

EPITHALAMIA,

DICTA

Solenni festivitati, & festiva solenni-
tati Nuptiarum

INSIGNIS PIETA-

TIS, DOCTRINÆ, VIRTUTUM-

QUE SPLENDORE PRÆSTANTIS VIRI

juvenis, Dn. DANIELIS GESSINII, Clarissimi &

Præstantissimi viri, Dn. JOANNIS GESSINII,

Novæ Urbis Pragensis Patricii

digniss. filii, Sponsi:

ET

Lectissima, pudicissima, nec non castissima virginis BARBARÆ

MLEINSKY, pia memorie Dn. NICOLAI MLEINSKY,

civis & Senatoris olim Reipubl. Zacensis, relicta filia,

Sponsæ: 11. Maii, Anno 1690.

Zaca celebratis,

Ab

Amicis, popularibus, & fratre.

OS(:)SO

HERBORNÆ NASSOVIORUM.

Ex officina typographica Christophori Corvini.

EPITHALAMIUM,

HONORIS ERGO NUPTIIS

ORNATISSIMI AC DOCTIS-
SIMI VIRI, DN. DANIELIS GESSINII, RO-
gatu fratris domini Samuelis Gessinii sincerioris Phi-
losophiæ studiosi amici sui, scriptum

à

M. HENRICO GUTBERLETHO, in Illustri
Scholâ Nassov. Herbornensi Profess.

Gessinius secum reputans, quod corpore mancus,
Amisi costam, sic ait ille, meam.

Quare sollicitus circumspiciebat, an usquam
Defectum posset restituisse suum.

Obtulit huic sese pulcherrima Barbara, mæstus
Quid quaeso Daniel, sic ait illa, petis?

Monstrorum tibi defectum mea membra replebunt,
Addita si fuero nunc ego costa tibi.

Rectius incedes firmato robore dextra?

Me complementum si cupis esse tuum.

Gessinius contrà redeunt mea gaudia, dixit,
Et nunc restitutor qui mutilatus eram.

Nulla diès unquam fulsit mihi latior, ad sis
Barbara, sis vita pulchra corona mea.

Solaq; tu facies me pulchrâ prole parentem,
Ibis in amplexus Barbara chara meos.

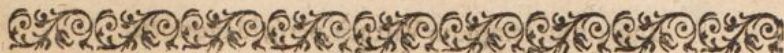
Nubila si mentis fuerint, tu pellito sola,
Rebus in adversis dulce levamen eris.

Nos nisi mors tristis nil dissociaverit unquam,
In nostro vigeant paxq; quiesq; toro.

Talia Gessinius dum lato est ore locutus,
En, quam sperabat, Barbara costa datur.

ALIUD.

*videt et pau-
lo post, de
hac eadem mæa.*

A L I U D.

Sponsus ad Sponsam.

Quanti te faciam, venusta sponsa,
Ex hoc carmine disce, Barbara cja!

Barbara Eiarinōn meorum Iaspis,
Sapphirus Therinōn meæ Camœnæ,

Chalcedon & oporinōn relucens,
Item cheimerinōn virens Smaragdus.

Barbara est mihi Sardonyx, & hæc est
Morum Sardius elegantiorum,

Cassi Chrysolithus nitens pudoris.

Beryllus radians tori jugalis.

Barbara est hyacinthus en vigoris!

Barbara est amethystus en caloris!

Hæc est Chrysoprasus meæ senectæ,

Est Topazius hæc meæ juventæ.

Est Carbunculus hujus ecce cordis,

Ardens en jecoris mei Pyropus,

Est magnes animiq; sensuumq;

Spe constans adamas, fideq; constans.

Quid addam magis, ô venusta sponsa!

Mei pectoris una margarita es,

Sed cunctis preciosior lapillis,

Gemmarum omnium es una sola gemma.

Joan. Henr. Alstedius.

EPITHALAMIUM:

Eodem autore.

Sic est; qui Dominum veneratur pectore toto,

Non vanis mundi curis consumitur unquam.

Sic est; officio qui dextrè fungitur, altum

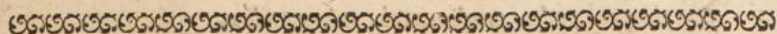
Ingreditur templum Virtutis, perq; id Honoris.
Sic est; qui formicæ instar sibi tempore verno
Mellificat, cum sævit hyems, non destituetur.
Sic est; si juvenis teneris incumbat ab annis
Literulis, pulchrâ donatur virgine tandem.
Sic est; si virgo sit prudens, casta, pudensq;
Sortitur Dominum insignem pietate fideq;
Exemplo res tota tuo patet, optime Sponse;
Exemploq; tuo res hæc patet, optima Sponsa.
Namq; Rebecca virum Jacobum, Saraq; Abramum
Heic indepta virum. Tu Barbara barbara non es,
Si mores, formamq; tuam spectem, mihi Sara,
Sara salutaris, facili & pietate Rebecca.

ALIUDEJUSDEM
ADSPONSUM.
De Cupidine.

Dic mihi, Sponse, locum, dic tempus, quando Cupido
Indidit ardentem in tua corda faces?
Altera si manuum pharetram gerit, altera flammam;
Dic, homines utrum Marte vel Arte domat?
Dic mihi, si puer est parvus, si pufio tantum;
Unde igitur gentes tot superare potis?
Dic mihi qui possit non rumpere vulnere corpus,
Cum telis juvenum figere corda solet?
Cur neq; dat flammam ignis, neq; corda perurit,
Omnia sub cælo corpora flamma vorat?
Dic mihi, si cæcus, si lumine cassus utroq;
Abdita corda hominum qui penetrare potest?
Nescius æthereas præpes volitare per auras
Cur gravidus pennis brachia vana movet.

Joannes Philemon
boni ominis ergo f.

AD

AD SPONSUM.

Larga quidem possunt natis dare dona parentes,
 Sed datur à solo casta marita DEO,
 Casta marita Dei donum est. Tibi casta marita
 Contigit, hanc Jhovæ non nisi dextra dedit.
 Ergo tibi DANIEL grator, sponse optime, lætor,
 Lætor, quòd talis sit tibi costa data.
 Qui vos conjugio sociavit ab æthere summo,
 Pronubus afferet Teq; Tuamq; domum.

Wenceslaus Sandion Hradicensis B.

SAMUEL GESSINIUS GERMANUS

Sponsi scripsit.

Sicelides Musæ, quo nunc vos carmine tandem
 Alloquar? atq; lyrâ carmina mœsta canam?
 Flete pia Musæ, mecum lugete Camœna,
 Nam cultor vester jura subit thalami.
 Ille olim Zaca multum sudavit & alfit,
 Rectè Musarum castra sequutus ibi.
 Iste etiam doctas fovit coluitq; Camœnas,
 Multis ad Musas ductor & autor erat.
 Limina Zacensis fateantur id ipsa Lycei,
 Namq; ibi detentus satq; superq; fuit.
 Eja Camœnarum doctissime & optime cultor,
 Cur jam fœmineo vis dare colla jugo?
 Talibus Aonia lugent heu flentq; Camœna,
 Quando vident sua quòd castra valere jubes.
 Ast animus GERMANE tuus non tendit ad istud,
 Ut thalamo Spartam spernere junctus oves.
 Nam dulces Musas qui spernit, spernitur ipse
 Incultus, rudis & dic age quid valeat?
 Sed Musas quicumq; colit, colitur quoq; ab ipsis,
 Et meritò fiet cultus & arte probus.
 Perge igitur, FRATER, suavissima basta fige,
 Et subeat thalamo BARBARA chara tuo.

Quæ pia, quæq; pudens, prudens, proba, pulchra, pudica,
Primaq; virginæ, lausq; decusq; chori.

O felix felix o terq; quaterq; beatus!

Cum venit hæc talis virgo pudica viro!

Contigit ast talis, quam tumet discupisti

Irresolubilibus ritè ligare modis.

Hoc tibi solamen semper veniente maligna

Sorte, tibi semper dulce levamen adest.

Gratulor ergo tibi, Frater charissime, Sponsam,

Et precor hinc, vitæ millia fausta tuæ.

Abjice nunc animum tristem curasq; malignas,

Letitiam sumas pectore fronte, sono.

Nam tibi nunc castus magnusq; parentibus orta

Virgo datur, cordis dimidiumq; tui.

Illam ceu fas est summo complectere amore,

Nectare & ambrosia, sit mage dulcis amor.

Quod dum tu facies, orbat us tempore fies

Curis, & thalamus sic erit haut tumulus.

Περὶ σφώνης

AD SPONSUM GERMANUM.

Quò fugitas Frater, Musarum candide fautor?

Quò traheris fatis? heus, heus, convertere & audi.

Olim dixerunt præclara corona Sophorum,

Nos terræ multum nostræ debere paternæ,

Quæ proavos nostros, nec non servavit amicos.

Hoc Plato divinus testatur, Tullius atq;

Dum dicit, magnam partem ortus tecta paterna

Poscere. Nam pietatis opus Patriam venerari.

Tu quid ad hæc Frater? tu mœnia patria linquis,

Mœnia, quæ multos te servavere per annos.

Anne solum Patriæ tibi sordet? cur tibi Z A C A

Uisque placet? Te, ni fallor, Saturnia Juno,

Excepit, virgo, quâ non est pulchrior ulla.

Præclarum facinus! Tu pergito tramite fausto,

Perge bonis avibus, nec dicta morare Sophorum,

Quæ's

4

Quis thalamus foret, qui carpunt federa lecti.
Iussa Dei facias, per te numerosa propago
Prodeat, atq; Deum laudet facilemq; bonumq;
Nempe dedere tibi Pragensia mœnia cunas,
Nunc tibi det thalami ZACA at celebrare triumphos.
Vive igitur, sed vive memor patriæq; patrisq;
Et matris, fratrisq; tui; simul ac sociorum.

A D S P O N S A M.

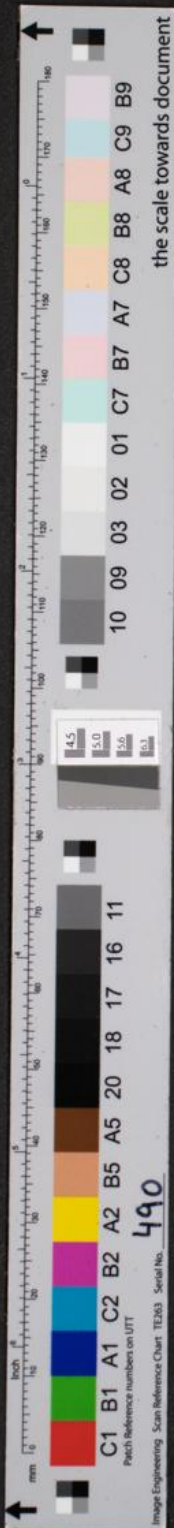
Olim stelliferi magnus fabricator Olympi
Dum fecit dextrâ sidera quæq; poli:
Flumina produxit, terramq; animalia quæq;
Omnia, quæ penetrant magna profunda maris.
Ultimò at his hominem formâ produxit honestâ,
Sidera & erectum cernere iussit eum.
Hæc dum constituit, rectè formavit Adamum,
Et iussit mundi sceptrâ tenere virum hunc.
Mox Deus ex costâ, castam fabricavit EVAM, quæ
Auxiliumq; viro consiliumq; foret.
Hoc Deus exemplo voluit monstrare maritis,
Ut sic ritè colant federa conjugii.
Sicut costâ latus munit, sic nempe mariti
Fœmina quæq; latus munit & auxilio.
Sic tu Castalidum decus ô pia Sponsa sororum
Ad sis, quod moneo, BARBARA chara viro.
Dilige, nam fas est, charum tibi ritè maritum:
Anchora namq; tibi certa maritus erit.
Rebus in adversis dulci soletur amore
Temet, & hinc alis obtegit ipse suis.
Talia sed quid ego tibi nunc ô BARBARA fundo?
Cum proba sis, pia sis, satq; superq; pudens.
Sed nunc abrumpam, tibi faustaq; millia dicam,
Ut fias domino dulce levamen! Amen.

VOTUM.

O ConjugI fautor Deus!
Adesto nunc connubio
Isti, pii quò conjuges
Felicitentur jugiter.
Felix eat, precor, precor,
Torus, pater sanctissime,
Fœcunda proles ut fiet,
Nec non tuum nomen canat.
Regas pater sanctissime
Tuo sacrato flamine,
Ut sint tori hujus federa
Æterna, firma, suavia.
Vos nunc Deo dulci lyrâ
O Sponse, Sponfa, candidi
Noctes diesq; carmina
Ferte & referte ad sidera.
Fausti precor jam vivite,
Et nubila hinc propellite,
Vos Nestoris dies senis
Æquate, voveo, maxima!

F I N I S.

4

carpunt federa lecti.
erosa propago
facilemque bonumque.
sua mœnia cunas,
A at celebrare triumphos.
r patriæque patrisque
alac fociorum.

O N S A M.

ricator Olympi
era queque poli:
malia queque,
agna profunda maris.
roduxit honesta,
e iussit eum.
vit Adamum,
nere virum hunc.
bricavit EVAM, qua
mque foret.
vare maritis,
conjugii.
e mariti
it et auxilio.
ponsa sororum
BARA chara viro.
ite maritum:
maritus erit.
nore
t ipse suis.
BARBARA fundo?
superque pudens.
millia dicam,
men! Amen.